

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо збереження лісів

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27):

1) у статті 20:

абзац четвертий частини другої викласти в такій редакції:

"Зміна цільового призначення земельних ділянок державної та комунальної власності, віднесених до категорій земель житлової та громадської забудови, земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення, а також земельних ділянок (крім земельних ділянок, розташованих на територіях, об'єктах природно-заповідного фонду, та земельних ділянок лісогосподарського призначення), на яких розташовані будівлі, споруди, що є у приватній власності землекористувача, який використовує земельні ділянки на правах постійного користування, оренди, емфітевзису, суперфіцію, може здійснюватися землекористувачем. У такому разі зміна цільового призначення земельної ділянки не потребує прийняття рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, який здійснює розпорядження відповідною земельною ділянкою";

частину третю після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"віднесення земельної ділянки до земель лісогосподарського призначення".

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;
абзац перший частини дев'ятої викласти в такій редакції:

"9. Зміна цільового призначення особливо цінних земель та земельних лісових ділянок з метою їх використання для цілей, не пов'язаних із веденням лісового господарства, допускається виключно у разі";

2) частину першу статті 23 викласти в такій редакції:

"1. Землі, придатні для потреб сільського господарства (крім самозалісених земель), повинні надаватися насамперед для таких цілей:

- 1) ведення сільського господарства;
- 2) ведення лісового господарства;
- 3) створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду";
- 3) статтю 55 доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Ведення лісового господарства дозволяється на землях усіх категорій з дотриманням вимог щодо використання земельної ділянки за цільовим призначенням. На підприємства, установи, організації всіх форм власності, які мають у користуванні чи власності ліси на землях усіх категорій, поширюються права та обов'язки постійних лісокористувачів та власників лісів відповідно до Лісового кодексу України";

4) частину третю статті 56 викласти в такій редакції:

"3. Громадяни та юридичні особи у встановленому законом порядку можуть набувати у власність для лісорозведення земельні ділянки, а також можуть мати у власності ліси, створені шляхом лісорозведення на набутих у власність у встановленому законом порядку земельних ділянках, а також самозалісені ділянки на набутих у власність у встановленому законом порядку земельних ділянках";

5) статтю 57 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

"2. Фізичні та юридичні особи мають право на віднесення до земель лісогосподарського призначення земельних ділянок (у тому числі самозалісених), що перебувають у їх власності і належать до усіх категорій земель (крім земель природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення), а також на ведення на них лісового господарства".

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

6) главу 11 доповнити статтею 57¹ такого змісту:

"Стаття 57¹. Самозалісені землі

1. Самозалісена ділянка – це земельна ділянка будь-якої категорії земель (крім земель лісогосподарського призначення, природно-заповідного та

іншого природоохоронного призначення) площею понад 0,5 гектара, вкрита частково чи повністю лісовою рослинністю, залісення якої відбулося природним шляхом.

2. Віднесення земельної ділянки приватної власності до самозалісеної ділянки здійснюється її власником, а щодо земельних ділянок державної та комунальної власності – органом, який здійснює розпорядження нею.

Віднесення земельної ділянки, що перебуває у користуванні, заставі, до самозалісеної ділянки здійснюється за погодженням із землекористувачем, заставодержателем.

Рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування щодо віднесення земельної ділянки до самозалісеної ділянки приймається за поданням відповідного територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства.

3. Віднесення земельної ділянки до самозалісеної ділянки здійснюється шляхом внесення до Державного земельного кадастру відомостей про належність всіх її угідь до угідь самозалісеної ділянки. Земельна ділянка вважається самозалісеною ділянкою з дня внесення зазначених відомостей до Державного земельного кадастру.

4. Віднесення земельної ділянки, сформованої як об'єкт цивільних прав, відомості про яку внесені до Державного земельного кадастру, до самозалісеної ділянки здійснюється без розроблення документації із землеустрою.

5. Віднесення земельної ділянки, несформованої як об'єкт цивільних прав, а також земельної ділянки, сформованої як об'єкт цивільних прав, але відомості про яку не внесені до Державного земельного кадастру, до самозалісеної ділянки здійснюється відповідно до документації із землеустрою, на підставі якої відомості про земельну ділянку вносяться до Державного земельного кадастру";

7) назву, частини першу і третю статті 172 викласти в такій редакції:

"Стаття 172. Особливості консервації земель

1. Консервації підлягають земельні ділянки, визначені статтею 51 Закону України "Про охорону земель";

"3. Консервація земель здійснюється відповідно до робочого проекту землеустрою:

щодо земель державної та комунальної власності – за рішенням органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які відповідно до статті 122 цього Кодексу приймають рішення про передачу земельних ділянок у власність чи користування;

щодо земель приватної власності – за заявою власника такої земельної ділянки.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади та орган місцевого самоврядування, які відповідно до статті 122 цього Кодексу розпоряджаються землями державної або комунальної власності, зобов'язані вживати заходів щодо здійснення консервації земельних ділянок.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади та орган місцевого самоврядування, які відповідно до статті 122 цього Кодексу розпоряджаються землями державної або комунальної власності, можуть надавати в користування державним та комунальним лісогосподарським підприємствам земельні ділянки, визначені статтею 51 Закону України "Про охорону земель", для проведення заходів щодо консервації таких земельних ділянок";.

8) частину першу статті 184 доповнити пунктом "і" такого змісту:

"і) визначення самозалісених ділянок";

9) частину першу статті 208 викласти в такій редакції:

"1. Від відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва звільняються громадяни та юридичні особи у разі використання земельних ділянок для будівництва шкіл, дошкільних закладів, державних об'єктів охорони здоров'я, культури, фізкультури та спорту, соціального забезпечення, державних об'єктів дорожнього будівництва, культових споруд релігійних організацій, кладовищ, меліоративних систем, протиерозійних, протизсувних і протиселевих споруд, для будівництва та обслуговування жилих будинків і господарських будівель, для розміщення внутрігосподарських об'єктів сільськогосподарських, рибогосподарських і лісогосподарських підприємств, організацій та установ, для розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, видобування торфу за умови повернення земельних ділянок у стані, придатному для попереднього використання, для створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду, для будівництва та обслуговування об'єктів енергетики, які виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії, для лісорозведення, у разі використання земельних ділянок для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, а також всеукраїнські громадські організації осіб з інвалідністю України, їх підприємства (об'єднання), установи та організації, що фінансуються з Державного бюджету України, у разі використання земельних ділянок для будівництва реабілітаційних установ для осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю, об'єктів фізкультури, спорту та соціального забезпечення для осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю.

Від відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва звільняються також фізичні та юридичні особи у разі зміни цільового призначення земельних ділянок сільськогосподарського призначення з віднесенням їх до земель лісогосподарського призначення, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, здійснення заходів з консервації земель";

10) частину другу статті 209 викласти в такій редакції:

"2. Кошти, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для сільськогосподарських потреб, лісорозведення, у тому числі на здійснення лісовпорядкування, поліпшення відповідних угідь, охорону земель відповідно до розроблених програм та проектів землеустрою, а також на викуп самозалісених ділянок приватної форми власності з метою ведення лісового господарства, проведення інвентаризації земель, проведення нормативної грошової оцінки земель. Використання зазначених коштів на інші цілі забороняється".

2. У Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170):

1) у статті 1:

після частини четвертої доповнити двома новими частинами такого змісту:

"Стійкі до кліматичних змін ліси – ліси з неінвазійних видів дерев, структура яких має високу стійкість та здатна адаптуватися до загроз змін клімату, підтримуючи водоохоронні, захисні та інші функції.

Інвазійні види дерев – інтродуковані в Україні види дерев із значною здатністю до неконтрольованого поширення, які розповсюджуються природним шляхом або за допомогою людини і становлять значну загрозу для флори та фауни".

У зв'язку з цим частини п'яту – дев'яту вважати відповідно частинами сьомою – одинадцятою;

доповнити частинами дванадцятою і тринадцятою такого змісту:

"Самозалісена ділянка – земельна ділянка будь-якої категорії земель (крім земель лісогосподарського призначення, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення) площею понад 0,5 гектара, вкрита частково чи повністю лісовою рослинністю, залісення якої відбулося природним шляхом.

Інші лісовкриті землі – земельні ділянки, вкриті лісовою рослинністю, заростями багаторічних дерев'янистих кущових рослин, у тому числі самозалісені, та не надані для ведення лісового господарства";

2) у статті 4:

частину першу викласти в такій редакції:

"До лісового фонду України належать усі ліси на території України незалежно від того, на землях яких категорій за основним цільовим призначенням вони зростають, та незалежно від права власності на них, у тому числі лісові ділянки, захисні насадження лінійного типу площею не менше 0,1 гектара, інші лісовкриті землі";

частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"самозалісені ділянки у межах населених пунктів з деревами, середній вік яких менше 30 років, та самозалісені ділянки в межах охоронних зон об'єктів енергетики, магістральних теплових мереж, магістральних трубопроводів та інших лінійних об'єктів інфраструктури";

3) частину другу статті 12 викласти в такій редакції:

"Громадяни та юридичні особи у встановленому законом порядку можуть набувати у власність для лісорозведення земельні ділянки, а також можуть мати у власності ліси, створені шляхом лісорозведення на набутих у власність у встановленому законом порядку земельних ділянках, а також самозалісені ділянки на набутих у власність у встановленому законом порядку земельних ділянках";

4) статтю 17 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Ведення лісового господарства дозволяється на землях усіх категорій з дотриманням вимог щодо використання земельної ділянки за цільовим призначенням. На підприємства, установи, організації всіх форм власності, які мають у користуванні чи власності ліси на землях усіх категорій, поширюються права та обов'язки постійних лісокористувачів та власників лісів відповідно до цього Кодексу та інших законів";

5) частину першу статті 19 доповнити пунктом 6 такого змісту:

"б) право встановлювати ліміти на використання лісових ресурсів під час здійснення побічних лісових користувань у лісах на землях усіх категорій, якщо сумарна площа лісових ділянок таких лісокористувачів до 100 гектарів, крім територій природно-заповідного фонду та земель іншого природоохоронного призначення";

б) пункт 5 статті 30 викласти в такій редакції:

"5) погоджують ліміт використання лісових ресурсів під час заготівлі другорядних лісових матеріалів та здійснення побічних лісових користувань, крім лісових ділянок сумарною площею до 100 гектарів, які перебувають на землях усіх категорій (крім територій природно-заповідного фонду та земель іншого природоохоронного призначення)";

7) пункти 8 і 9 статті 31 викласти в такій редакції:

"8) забезпечують здійснення заходів з охорони і захисту лісів, створюють охоронні зони для збереження біорізноманіття у лісах, ліквідації наслідків стихійних явищ, лісових пожеж, залучають у встановленому порядку до здійснення таких заходів населення, транспортні та інші технічні засоби та обладнання, забороняють відвідування лісів населенням і в'їзд до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавством;

9) встановлюють ліміт використання лісових ресурсів під час заготівлі другорядних лісових матеріалів та здійснення побічних лісових користувань, крім лісових ділянок сумарною площею до 100 гектарів, які перебувають на землях усіх категорій (крім територій природно-заповідного фонду та земель іншого природоохоронного призначення)";

8) статтю 33 доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

"3¹) забезпечують охорону, захист, відтворення, підвищення продуктивності лісових насаджень, посилення їх корисних властивостей, підвищення родючості ґрунтів, дотримання правил і норм використання лісових ресурсів у межах лісів комунальної власності, не наданих у користування";

9) у статті 46:

пункт 2 доповнити словами "виготовлення планово-картографічних матеріалів";

у пункті 7 слова "захисту від шкідників і хвороб" виключити;

10) статтю 47 викласти в такій редакції:

"Стаття 47. Ведення лісовпорядкування

Лісовпорядкування в лісах усіх форм власності сумарною площею 100 гектарів і більше для кожного з постійних лісокористувачів і власників лісів є обов'язковим на всій території України та здійснюється один раз на 10 років державними лісовпорядними організаціями за єдиною системою в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Лісовпорядкування в лісах усіх форм власності сумарною площею до 100 гектарів для кожного з постійних лісокористувачів і власників лісів є обов'язковим на всій території України та здійснюється один раз на 20 років підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності за єдиною системою в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

У лісах, що перебувають у державній власності, лісовпорядкування здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, у лісах комунальної власності – за рахунок коштів місцевого бюджету, у лісах приватної власності – за кошти їх власників. Лісовпорядкування може здійснюватися за рахунок інших джерел, не заборонених законом";

11) у статті 58:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок чи встановлення сервітуту з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства";

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Порядок вирубування дерев і чагарників та використання одержаної при цьому деревини у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок або встановлення сервітуту з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства, та переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель здійснюються в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України";

12) у статті 73:

частину четверту після слів "лісових користувань" доповнити словами і цифрами "(крім лісових ділянок сумарною площею до 100 гектарів, які перебувають на землях усіх категорій, крім територій природно-заповідного фонду та земель іншого природоохоронного призначення)";

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Ліміт використання лісових ресурсів під час здійснення побічних лісових користувань у лісах на землях усіх категорій, сумарна площа лісових ділянок яких до 100 гектарів, крім територій природно-заповідного фонду та земель іншого природоохоронного призначення, встановлюється постійним лісокористувачем чи власником лісів";

13) статті 81 і 82 викласти в такій редакції:

"Стаття 81. Лісорозведення

Лісорозведення здійснюється шляхом створення лісових культур або шляхом сприяння природному відновленню на придатних для створення лісів землях, не вкритих лісовою рослинністю.

Лісорозведення може здійснюватися на землях усіх категорій з дотриманням вимог щодо використання земельної ділянки за цільовим призначенням.

Стаття 82. Обсяги і способи відновлення лісів і лісорозведення

Обсяги робіт щодо відновлення лісів і лісорозведення визначаються на підставі матеріалів лісовпорядкування або спеціального обстеження, що здійснює власник лісів чи постійний лісокористувач, з урахуванням необхідності збереження природних екосистем.

Відновлення лісів та лісорозведення здійснюються у спосіб, що забезпечує створення стійких до кліматичних змін лісів з високими захисними властивостями, з урахуванням недопущення інвазій чужорідних видів у природні екосистеми.

Забороняється здійснювати лісорозведення на степових ділянках";

14) назву глави 19 і статтю 99 викласти в такій редакції:

"Глава 19

Економічне стимулювання заходів з відтворення лісів

Стаття 99. Економічне стимулювання заходів з відтворення лісів

Держава здійснює економічне стимулювання заходів з відтворення лісів, зокрема шляхом:

компенсації витрат власникам лісів і лісокористувачам при впровадженні ними заходів з відтворення лісів та здійснення лісовпорядкування;

викупу земельних ділянок приватної форми власності з метою ведення лісового господарства або створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду;

застосування прискореної амортизації основних фондів землеохоронного, лісоохоронного та природоохоронного призначення.

Компенсація витрат здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та місцевих бюджетів.

Підставою для розгляду питання про економічне стимулювання заходів з відтворення лісів є заява чи клопотання власників лісів і лісокористувачів до органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням лісової ділянки.

Порядок економічного стимулювання впровадження заходів з відтворення лісів затверджується Кабінетом Міністрів України";

15) статтю 107 доповнити частиною другою такого змісту:

"Шкода, заподіяна лісу, не наданому в користування, у разі невстановлення осіб, винних у заподіянні шкоди, відшкодовується органом місцевого самоврядування, у межах території якого знаходиться ліс, якому була заподіяна шкода";

16) у розділі VIII "Прикінцеві положення":

пункт 5 викласти в такій редакції:

"5. До здійснення державної реєстрації, але не пізніше 1 січня 2027 року, державними та комунальними лісогосподарськими підприємствами, іншими державними і комунальними підприємствами та установами права постійного

користування земельними ділянками лісогосподарського призначення, які надані їм у постійне користування до набрання чинності Земельним кодексом України, таке право підтверджується планово-картографічними матеріалами лісовпорядкування";

доповнити пунктами 6¹–6³ такого змісту:

"6¹. Всі матеріали лісовпорядкування, поділу лісів на категорії, виділення особливо захисних лісових ділянок, лімітів на використання природних ресурсів у межах територій природно-заповідного фонду, розрахункові лісосіки, які діяли на момент набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо збереження лісів", залишаються чинними до завершення строку їх дії.

6². У разі зміни постійного користувача чи власника лісів ведення лісового господарства може здійснюватися на основі розроблених для попереднього постійного лісокористувача чи власника лісів матеріалів лісовпорядкування, поділу лісів на категорії, виділення особливо захисних лісових ділянок, розрахункових лісосік до завершення строку їх дії.

6³. У разі створення території або об'єкта природно-заповідного фонду, управління якими здійснюється спеціальною адміністрацією відповідно до Закону України "Про природно-заповідний фонд України", на земельних ділянках, що вилучаються у землекористувача, право на ведення лісового господарства в межах таких ділянок переходить до відповідної спеціальної адміністрації і може здійснюватися на основі матеріалів лісовпорядкування, розроблених для постійного лісокористувача, у якого вилучаються земельні ділянки, що залишаються чинними до завершення строку їх дії".

3. Частина шосту статті 47 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами) після слів "природно-заповідного фонду" доповнити словами "лісорозведення на землях державної та комунальної форми власності, здійснення лісовпорядкування, викуп земельних ділянок приватної форми власності з метою ведення лісового господарства або створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду".

4. Пункт "а" частини першої статті 33 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити підпунктом б такого змісту:

"б) забезпечення охорони, захисту, відтворення, підвищення продуктивності лісових насаджень, посилення їх корисних властивостей, підвищення родючості ґрунтів, дотримання правил і норм використання лісових ресурсів у межах лісів комунальної власності".

5. У Законі України "Про землеустрій" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282 із наступними змінами):

1) пункт "а" частини другої статті 28 після слів "регулює земельні відносини" доповнити словами "відносини у сфері охорони навколишнього природного середовища, оцінки впливу на довкілля";

2) у статті 36:

частину першу після слів "для виявлення" доповнити словами "самозалісених ділянок";

пункт "г" частини другої після слів "природних ландшафтів" доповнити словами "передачу в постійне користування державним та комунальним лісогосподарським підприємствам самозалісених ділянок".

6. У Законі України "Про охорону земель" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 349; 2009 р., № 47–48, ст. 719; 2014 р., № 6–7, ст. 80; із змінами, внесеними Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423–ІХ):

1) частину другу статті 1 доповнити абзацом двадцятим такого змісту:

"степова ділянка – земельна ділянка, вкрита багаторічною трав'яною (злаковою, полиново-злаковою, різнотравно-злаковою, лучно-степовою) рослинністю, що формується в умовах недостатнього зволоження";

2) абзац третій частини першої статті 27 після слів "виконуються роботи" доповнити словами "з лісорозведення";

3) статтю 37 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"Зміна сіножатей, пасовищ та перелогів на інші угіддя в межах земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, переданих у користування на умовах оренди, емфітевзису, забороняється. Ця вимога не поширюється на зміну угідь земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, право оренди, емфітевзису щодо яких виникло до набрання чинності цією частиною".

У зв'язку з цим частини третю – сьому вважати відповідно частинами четвертою – восьмою;

4) статтю 51 викласти в такій редакції:

"Стаття 51. Консервація земель

Консервації підлягають:

земельні ділянки, що використовуються з порушенням вимог щодо охорони земель від ерозії та зсувів, встановлених цим Законом;

рілля, що має один з показників, який характеризує ґрунтові властивості і зумовлює необхідність консервації земель за природно-сільськогосподарськими зонами, визначений Порядком консервації земель;

деградовані землі, малопродуктивні землі, що не мають степового, лучного, лісового рослинного покриву, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також техногенно забруднені земельні ділянки, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їхнього здоров'я;

інші деградовані та малопродуктивні землі.

Консервація земель здійснюється шляхом припинення чи обмеження їх господарського використання на визначений термін та залуження, залісення або ренатуралізації. Передача у власність і користування земель державної та комунальної власності, щодо яких прийнято рішення про їх консервацію, для цілей, не пов'язаних із такою консервацією, забороняються.

Консервація земель здійснюється відповідно до робочого проекту землеустрою:

щодо земель державної та комунальної власності – за рішенням органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які відповідно до статті 122 Земельного кодексу України приймають рішення про передачу земельних ділянок у власність чи користування;

щодо земель приватної власності – за заявою власника такої земельної ділянки.

Консервація земель, що перебувають у заставі або користуванні, здійснюється за погодженням із заставодержателем та/або землекористувачем.

Рішення органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про консервацію земель може прийматися за власною ініціативою або за поданням органів, які здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель".

7. У частині першій статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2; 2013 р., № 7, ст. 65; 2020 р., № 46, ст. 394; із змінами, внесеними Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423–IX):

1) абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

"створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду";

2) доповнити абзацом десятим такого змісту:

"ведення лісового господарства".

8. Частину четверту статті 21 Закону України "Про Державний земельний кадастр" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61; 2015 р., № 31, ст. 293; із змінами, внесеними Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423–ІХ) доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"на підставі заяви власника земельної ділянки або за рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, який відповідно до статті 122 Земельного кодексу України приймає рішення про передачу земельних ділянок державної чи комунальної власності у власність, – щодо зміни угідь на угіддя самозалісеної ділянки".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити проведення інвентаризації самозалісених ділянок та вжити заходів із забезпечення ведення лісового господарства на таких ділянках;

2) протягом року з дня набрання чинності цим Законом щодо природоохоронних ділянок вжити заходів із:

створення нових і розширення наявних територій та об'єктів природно-заповідного фонду;

формування і передачі у користування державним та комунальним підприємствам, установам та організаціям земельних ділянок для збереження та використання територій та об'єктів природно-заповідного фонду, ведення лісового та водного господарства;

інвентаризації водно-болотних угідь і торфовищ, визначення напрямів і вимог щодо їх використання та встановлення відповідно до вимог земельного законодавства обмежень щодо використання зазначених земель, формування і передачі земельних ділянок для використання з дотриманням таких обмежень;

3) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

4) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

5) до 1 січня 2023 року забезпечити відображення на картографічній основі Державного земельного кадастру відомостей про території, які передбачається включити до територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного і місцевого значення відповідно до розроблених

проектів їх створення, а також відомостей про території та об'єкти екомережі із зазначенням режимів охорони і використання таких територій;

б) у 2023 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

м. Київ
20 червня 2022 року
№ 2321-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ